

[Finansministeren]

fremmede politik, og dels vor betalingsbalancesituation, der sætter ret snævre grænser for Danmarks mulighed for at kunne bidrage yderligere til en samordnet europæisk aktion.

Vi må erkende, at det ikke er muligt at få et blot nogenlunde tilfredsstillende økonomisk vækstklime i Europa ved at lade et enkelt land fungere som økonomisk »lokomotiv«. En fælles, samordnet aktion vil give helt andre positive resultater og mindske den risiko for bl. a. betalingsbalanceforværring, der altid vil være ved finanspolitiske lempelser. Det må derfor være i Danmarks interesse at støtte – og i det omfang, det er muligt, også at bidrage til – en sådan fælles aktion. For Danmarks vedkommende er Kommissionen som nævnt i Aktuelt kommet frem til, at et dansk bidrag på 0,2 pct. af bruttonationalproduktet for at øge den økonomiske vækst vil være rimeligt i europæisk sammenhæng. Man må imidlertid notere sig, at de fleste andre lande i Fællesskabet skal bidrage til den fælles aktion med lempelser, der er større end den danske, og der skulle derfor som konsekvens af en fælles aktion være fordele for de danske eksport erhverv, i og med at den økonomiske vækst hos vore handelspartnere sættes i vejret.

En økonomisk strategi af den nævnte karakter var også hovedtemaet ved OECDs ministermøde i midten af juni, og det netop afholdte europæiske rådsmøde i Bremen må også ses som led i den række af vigtige internationale møder om økonomiske problemer, der vil fortsætte med det verdensøkonomiske topmøde i Bonn den 16.-17. juli.

Det er komplicerede økonomiske og politiske problemstillinger, der skal løses, så at alle lande føler, at de i rimeligt omfang får opfyldt for dem berettigede ønsker og krav.

Resultatet af topmøderne vil, afhængigt af, hvad der kan opnås enighed om, få indflydelse på regeringens vurdering af den internationale konjunkturudvikling. Dette har naturligvis også indflydelse på vurderingen af den hjemlige konjunktursituation. Regeringen har i løbet af den seneste tid ved flere lejligheder understreget, at vurderingen af både den internationale og den hjemlige konjunkturudvikling fortsat er så usikker, at der endnu ikke er noget tilstrækkeligt grundlag for at færdiggøre overvejelserne for 1979. Overvejsen om dansk bidrag til en fælles aktion er således ikke alene betinget af, at

andre EF-lande gør noget for at stimulere væksten, men den må også ses som ét blandt mange elementer, der skal tages hensyn til ved tilrettelæggelsen af den økonomiske politik for 1979.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at der også i 1979 sker en forbedring af betalingsbalancen. En fortsat betalingsbalanceforbedring er forudsætningen for, at beskæftigelsessituationen kan bedres på lidt længere sigt. Hvorvidt en betalingsbalanceforbedring kan forventes at ske ved en fortsættelse af den nuværende økonomiske politik, er det som nævnt endnu for tidligt at udtale sig endeligt om, men regeringen finder det overvejende sandsynligt, at der vil blive behov for foranstaltninger til justering af den økonomiske politik. Det kan i den sammenhæng anføres, at der i en uændret fortsættelse af den økonomiske politik reelt allerede er tale om en lempelse af finanspolitikken, bl. a. som følge af vedtagelsen af pensionsreformen og beslutningen om at komme de langtidsledige til hjælp. Hertil kommer, at den automatiske regulering af skatteskalaerne medfører, at indkomstskatten med uændret udskrivningsprocent vil lempes i 1979.

Til *arbejdsministeren* (13/7 78) af:

Ninn-Hansen (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for, at arbejdsformidlingen kan fungere tilfredsstillende? Herunder bedes desuden oplyst, hvorvidt regeringen agter at lade foretage en vurdering af beskæftigelsessituationen i lighed med den undersøgelse, som Dansk Arbejdsgiverforening for nylig har udarbejdet.«

(Spm. nr. 975).

Begrundelse.

Udtalelser i dagspressen synes at bekræfte, at arbejdsformidlingen har aktuelle store vanskeligheder. Der kan således henvises til en artikel i Børsen den 11. juli, hvor souschefen for Københavns arbejdsformidling, Henning Holm, udtaler, at »man må i realiteten sige, at systemet er brudt sammen«. Dansk Arbejdsgiverforening har i sin rapport om beskæftigelsessituationen oplyst, at blandt de virksomheder, der benytter arbejdsformidlingen, hvilket drejer sig om 70 pct. af de adspurgte virksomheder, finder 36 pct., at AF